

Text till bildnr BO 00034.310

Jacob Petter Pehrsson Holmgren f. 1838-09-20 i Skansholm och d. 1900-05-12 på samma plats.

Jacob Petter och hans andra hustru Sara Maria brukade fädernehemmanet, Skansholm nr 2, åren 1870-1900.

Efter första hustruns död kom Sara Maria först som piga för att hjälpa Jacob Petter med alla barnen.

Sara var kraftigt byggd och Jacob Petter inte så kraftig, men tillsammans högg de i och röjde ny mark för att få bättre skörd.

Jacob Petter var en klok man. Han byggde en rutschbana av timmer från backen och ner till stranden, såpade stockarna, lade de uppbrutna stenarna ovanpå och så for timret till sjön av sig självt!

Han var även en beläst människa med gott hjärta. Det var nog inte många i byn som hade fler böcker än Bibeln och Katekesen, men han hade ett helt skåp.

Efter Jacob Petters död överlät Sara hemmanet mot födoråd (att få bo kvar till sin död) till dottern Anna och hennes make Johan Petter.

Hemmanet var skuldbelastat och skulden ökade då Anna och Johan Petter skulle låta lantmätaren dela på hemmanet med Annas halvbror

August Petter.

Lantmätaren kostade mycket pengar, det talas om 100 kr och de hade inte råd. Därför tvingades de gå ifrån allt och flytta till en liten lånad bagarstuga med sina barn. (Senare byggde Johan Petter eget hus som blev byns poststation.)

Hemmanet övertogs i stället av Annas bror Rupert, som sedan blev fjärdingsman i Skansholm.

Jacob Petter Holmgrens farfar hette Jacob Persson f. 1739-11-18 i Almsele, Åsele och d. 1818-05-29 i Fredrika.

Han övertog fädernehemmanet i Torvsjö 1772 när pappan var död.

Innan dess hade han farit ifrån sin hustru och varit i Norge i flera år. Han fick sex barn med sin Malin.

De sålde fastigheten i Torvsjö och följde med sonen Pehr till Volgsjö nybildade kapellförsamling (Vilhelmina) där Malin avled år 1800.

År 1810 tog Jacob Petter nattvarden sista gången i Vilhelmina. Han flyttade sedan vidare till sonen Nils i Wiska (Fredrika).

Även denne Jacob Persson måste ha varit en beläst karl, när han dog fanns inte många saker, men som det uppges en hel del böcker.

Källa: Kerstin Wigstrand.